

SOẠN TẬP KINH MỘT TRĂM TRUYỆN NHÂN DUYÊN QUYỂN 6

Phẩm 6: CHƯ THIÊN XUỐNG TRẦN GIAN CÚNG DƯỜNG

51- Truyện Trưởng Giả Hiền Diện Vì Tham Lam Bỏ Sển Mà Bị Đọa Làm Rắn Độc

Một thuở nọ, Đức Phật ngự trong vườn trúc Ca-lan-đà, tại thành Vương xá.

Bấy giờ, trong thành có một vị trưởng giả, tên là Hiền Diện, có vô lượng tài sản, vật báu, nhiều không thể tính kể. Nhưng trưởng giả lại có tính tà vạy, tham lam, bỏ sển ganh ghét; không bao giờ biết bố thí, ngay cả chim muông ông cũng xua đuổi không cho bay gần nhà. Nếu có các Sa-môn, Bà-la-môn hay những kẻ nghèo khổ đến xin thì ông dùng lời lẽ ác độc mắng chửi họ.

Do tánh của ông chỉ lo tìm cầu tài sản, chứa để của cải, mà không chịu bố thí, nên khi chết đi bị đọa làm rắn độc, trở lại giữ tài sản ấy. Nếu có ai tới gần thì rắn giận dữ hung hăng, trợn mắt nhìn họ, có thể khiến cho người chết được.

Một hôm, sự việc này đến tai vua Ba-tư-nặc. Vua lấy làm lạ, suy nghĩ: “Con rắn độc này hung hăng, giận dữ, thấy người là làm hại ngay, chỉ có Đức Phật Thế Tôn mới điều phục nó được”.

Nghĩ xong, vua cùng các quan đến gặp Đức Phật, đánh lễ dưới nơi chân Phật, rồi lui lại ngồi sang một bên, bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, Trong thành có một vị trưởng giả có tài sản vật báu nhiều vô lượng, mà không chịu bố thí, nay chết đi bị đọa làm rắn độc, rất hung hăng giận dữ và trở lại giữ tài sản ấy. Nếu có người đến gần nó liền làm hại. Cúi mong Thế Tôn hãy hàng phục con rắn ấy, chớ để nó hại người.

Đức Phật liền chấp nhận. Hôm sau Phật đắp y, ôm bát đến chỗ rắn ở.

Rắn thấy Đức Phật đến liền nổi giận hung hăng định cắn Ngài. Đức Phật dùng năng lực từ bi, từ năm đầu ngón tay Ngài phát ra ánh sáng năm màu chiếu vào thân rắn. Lúc ấy rắn cảm thấy mát mẻ, nọc độc tan biến, tâm thần khoan khoái, ngẩng đầu nhìn xung quanh tự hỏi:

–Người có phước đức nào đã phóng ánh sáng chiếu vào thân tôi, khiến tôi được mát mẻ khoan khoái như vậy?

Lúc ấy Thế Tôn biết rắn đã được điều phục, Ngài bèn bảo:

–Này trưởng giả Hiền Diện, đời trước người vì tham lam bỏ sển, nên phải làm thân rắn tội ác này, nay vì sao lại còn tiếc nuôi của cải mà muốn cắn người như thế. Vì tánh hung dữ quá mức ấy, mà đời sau phải chịu nhiều khổ não.

Nghe Đức Phật dạy, rắn tự trách mình. Mây chướng ngại đã tiêu trừ, rắn độc nhớ lại đời trước mình là trưởng giả, nhưng vì gây ra nghiệp ác, nên nay phải chịu quả báo làm rắn, nên đối với Đức Phật, rắn mới sinh tâm kính tin.

Bấy giờ Thế Tôn biết tâm rắn đã được thuần phục, bèn bảo:

–Đời trước người đã không nghe lời Ta, nên phải làm thân rắn. Vậy hôm nay,

người phải chịu điều phục và vâng lời Ta dạy.

Rắn bạch Phật:

–Tùy Phật dạy bảo, con không dám chống trái.

Đức Phật bảo rắn:

–Nếu người chịu thuận phục, hãy chui vào bát.

Đức Phật nói dứt lời, rắn liền chui vào bát Phật. Đức Phật đem bát trở về vườn trúc Ca-lan-đà.

Khi ấy vua Tần-bà-sa-la và thần dân nghe Thế Tôn đã điều phục được rắn độc, cho vào bát mang về, vua liền triệu tập nhân dân trong nước và cùng nhau đến xem. Rắn nằm trong bình bát của Phật, nhìn thấy mọi người, nó sinh tâm hổ thẹn và chán ghét thân rắn. Khi chết, rắn được sinh lên tầng trời Đao-lợi, liền tự nghĩ: “Ta đã làm được phước đức gì mà được sinh lên cõi trời như thế?” Nghĩ vậy, vị trời này bèn quán sát thấy rằng khi còn ở nhân gian, mình làm rắn độc. Nhờ được gặp Phật, sinh tâm kính tin, nhàm chán thân rắn, mà được sinh lên cõi trời, thọ hưởng sự vui sướng ở cõi trời. Vị trời tự nghĩ: “Bây giờ, ta phải trở lại đền đáp ân đức của Như Lai”.

Vị trời này liền đội mũ trời, đeo các thứ chuỗi anh lạc, trang nghiêm thân thể, tay cầm hương hoa, thân phát ra ánh sáng, đến chỗ Đức Phật, đảnh lễ dưới chân Ngài. Cúng dường xong, vị trời lui lại, ngồi sang một bên nghe Đức Phật nói pháp, tâm ý được mở tỏ, chứng đắc quả Tu-đà-hoàn, ở trước Phật dùng kệ khen ngợi:

*Bậc Đại Thánh vởi vởi
Các công đức đều đủ
Mở mắt chúng sinh mù
Liền đắc được đạo quả.
Gạn bỏ cạn phiền não
Vượt ra biển sinh tử
Nhờ ân đức của Phật
Lấp được ba đường ác.*

Sau khi nói kệ khen Phật, vị trời nhiễu ba vòng quanh Phật, rồi trở về Thiên cung.

Sáng hôm sau, vua Tần-bà-sa-la đến chỗ Đức Phật, bạch:

–Bạch Đức Thế Tôn, tối qua có ánh sáng chiếu soi nơi Thế Tôn ngự. Đó là do ánh sáng của trời Đế Thích, Phạm vương, Chuyển luân thánh vương hay hai mươi tám bộ Quỷ thần tướng?

Đức Phật đáp:

–Không phải Đế Thích, Phạm vương, cũng chẳng phải Thiên thần đến nghe pháp, mà là vị trưởng giả tham lam bòn sẻn ngày xưa, nay sinh lên cõi trời đến cúng dường Ta. Đó là ánh sáng của vị trời ấy.

Khi vua Tần-bà-sa-la nghe Phật nói về truyện tham lam bòn sẻn của trưởng giả Hiền Diện, trong chúng hội có vị chứng đắc quả Tu-đà-hoàn, có vị chứng đắc quả Tư-đà-hàm, có vị chứng đắc quả A-na-hàm, có vị chứng đắc quả A-la-hán, có vị phát tâm Bích-chi-phật, có vị phát tâm Bồ-đề vô thượng.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui vẻ thực hành.